

ת"פ 26073/08/14 - מדינת ישראל נגד ה' י'

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 26073-08-14 מדינת ישראל נ' י'

לפני כב' השופט שמאי בקר

29 דצמבר 2015

ת"פ 26090-08-14

מדינת ישראל

המאשימה

נגד

ה' י'

הנאשמים

נוכחים:

ב"כ המאשימה, עו"ד אילנית נחום

ב"כ הנאשם, עו"ד ד"ר חיים משגב

הנאשם - בעצמו

[פרוטוקול הושמט]

הכרעת דין

על יסוד הודאת הנאשם, הנני מקבל בקשתו, מצרף תיק זה לתיק דנא, ומרשיע את הנאשם בביצוע עבירה של הפרת הוראה חוקית, לפי ס' 287(א) לחוק העונשין.

המזכירות תסרוק כתב האישום המצורף לתיק.

ניתנה והודעה היום י"ז טבת תשע"ו, 29/12/2015 במעמד הנוכחים.

שמאי בקר , שופט

[פרוטוקול הושמט]

מר דין

הנאשם הודה והורשע בעובדות כתב אישום מתוקן, לפיהן ביום 13.7.14 הגיע לבית גרושתו, מ', שם אירחה מ' את ד' ב' ז', עמו היה לה קשר רומנטי.

הנאשם דפק בדלת, ומ' ביקשה ממנו להמתין קמעה, ובינתיים - התחבא ב' ז' מתחת למיטה.

כתב האישום הלקוני אינו מסביר מדוע התחבא ב' ז', האם עשה כן מחמת פחד שנפל על בני הזוג מפני הנאשם, או שמא מפאת אי נעימות מצדה של מ', ומדובר בענין שלא הוברר.

בין כך ובין כך, כתב האישום מספר שכאשר הבחין הנאשם בב' ז' מתחת למיטה, דקר את המתלונן בצווארו באמצעות חפץ חד כלשהו.

על פי כתב האישום, ולהבדיל מדבריו של הנאשם היום, לא פרצה קטטה בין השניים, ובוודאי שלא נזכרת ולו טענה של הנאשם כי ניסה להתגונן מפני ב' ז'; ובאמת, מדוע שינסה להתגונן מפני אדם שנמצא מתחת למיטה? איזה מן תוקף מכין מארב לזולתו, כאשר הוא שוכב מתחת למיטה?

עוד טוען הנאשם, היום, כי זומן אל ביתה של מ', על ידי האחרונה, על מנת להביא בובה לילדתם המשותפת. גם ענין זה אינו מופיע בכתב האישום, ועליו שמעתי רק היום. הבהרתי להגנה, כי אין בידי - נוכח ההלכה הפסוקה ולפי הנחית בית המשפט המחוזי בנדון - לקבל טענות ועובדות חדשות, הנטענות היום.

כתב האישום תוקן אך ורק בפרק הוראות החיקוק, ומילה לא שונתה בו בענין העובדות.

בכל מקרה, ההגנה טענה, ובענין זה - אין פגם, כי הנאשם לא הגיע עם סכין למקום, ולא תכנן את האירוע, ונראה לכאורה - גם זאת שמענו לראשונה רק היום - כי אותו "חפץ חד כלשהו" היה מפתח שהחזיק בידו הנאשם.

לא זו בלבד שהעובדות בתיק מעט מעורפלות, כך לפחות אם נסבור כי יש בסיס לטענת ההגנה שיש עובדות שיכלו לשחק לטובת הנאשם, אולם בלתי ניתן - לפחות שלא בהסכמה - להכניסן היום אל כתב האישום, אלא שגם, לפחות לדעתי, ההסדר עצמו שולח מסר מבלבל, בוודאי כלפי הנאשם, ואולי גם כלפי בית המשפט.

התביעה עומדת על שליחתו של הנאשם אל מאחורי סורג ובריח, באופן חד משמעי ונחרץ, ואני יכול בוודאי להבין גישה

זו, כאשר מדובר בתקיפה חבלנית אגב דקירה של אדם בצווארו, ענין שיכול להסתיים במוות, לא פחות ולא יותר, אולם מאידך גיסא - הגבילה עצמה התביעה לששה חודשי מאסר בפועל.

עומדת התובעת, פורשת ידה לצדדים, ושואלת, בתגובה לפניית בית המשפט - הכלום לא ניתן לשלוח פלוני לכמה חודשי מאסר בפועל, בבית הסוהר? האם חייב בית המשפט לשלוח נאשם לעבודות שירות, אם מגבילה עצמה התביעה לששה חודשים, בלבד?

הצדק הפורמאלי עם התביעה. הרי אפשר לשלוח נאשם גם ליום אחד בבית הסוהר. בוודאי שכך הם פני הדברים כאשר מדובר בחצי שנה.

ואולם - בל ניתממה - בשפתו של המשפט הפלילי, לפחות בז'רגון הפלילי כפי שבית משפט זה נחשף אליו, כאשר התביעה **מגבילה** עצמה, מראש, לששה חודשי מאסר בפועל, הלוא היא אומרת, גם אם לא בר' בתך הקטנה, כי חודשים אלו הם בני ריצוי בעבודות שירות. שאם לא כן - מה טעם, במיוחד בעבירה חמורה, כפי שטוענת התביעה (ובצדק) בהגבלה כגון דא? למה לא להגביל לחמישה חודשים? למה לא להגביל, יותר נכון - אם אכן בדעת התביעה לעמוד על מאסר בפועל בלבד - לשבעה חודשים? או, למה להגביל בכלל, אם באמת ובתמים פניה של התביעה למאסר בפועל מאחורי סורג ובריח?

אינני תובע, אינני מתיימר להיכנס לנעלי התביעה, והוא הדין ביחס להגנה ולסנגוריה ולנעליה שלה.

יחד עם זאת, אני סבור, בנסיבות הענין, כאשר אני גם משקיף על העבר הפלילי של הנאשם, שאינו מן המכבידים, הגם שהוא כולל עבירת אלימות קודמת, אולם זו בוצעה בשנת 2000, לפני כ 16 שנים עוד מעט, כי נוכח ההגבלה של התביעה, הגבלה שהיא חלק בלתי נפרד מההגעה להסדר הטיעון, מלקיחת האחריות, כי לא נכון יהיה לשלוח את הנאשם אל מאחורי סורג ובריח.

אין לי אלא להניח, כי התביעה ראתה לנגד עיניה, לא רק את הערכים המוגנים, המוסכמים על הכל - בדבר הצורך של הגנה על הפרט ועל שלמות גופו, כי ראתה גם שהתקיפה לא היתה מתוכננת, לא בוצעה באמצעות סכין בה הצטייד חלילה הנאשם מראש, אלא שככל הנראה איבד הנאשם הקנאי את עשתונותיו למראה גבר זר אצל גרושתו.

אין בכך קינטור, בוודאי לא הצדקה, אולם אלה הנסיבות המיוחדות, אשר עומדות היום בפני בית המשפט, ואני מניח שגם עמדו לנגד עיני התביעה, שעה שבחרה להגביל עצמה ל 6 חודשי מאסר בפועל.

בנסיבות הענין, התביעה גם לא דיברה במתחם עונשי, ובדין עשתה, שהרי ההגבלה מייתרת את הדבר.

למיטב הבנתי, בהעדר תסקיר, ולאור גיליון הרישום הפלילי, אני מבין כי לא נפתחו עוד תיקים חדשים לנאשם מאז.

הנאשם לקח אחריות על מעשיו, טען - מבלי להציג כל מסמך או עד אופי, כי הוא מסייע בקהילה ועושה מצוות.

יצוין עוד, כי התביעה לא טענה בטיעוניה לעונש ביחס לעבירה נשוא כתב האישום המצורף - עבירה של הפרת הוראה חוקית. מדובר בהפרה ללא ביצוע עבירה נלווית, שממילא העונש המתאים לה הוא מאסר על תנאי, וכך ייקבע.

בפני בית המשפט עובדות בסיסיות ביותר, הן ביחס לאירוע עצמו, הן ביחס לנאשם (בהעדר תסקיר), ועל כן - כאשר אני מביא בחשבון את ההודאה, את החסכון בזמן שיפוטי ותביעתי גם יחד, את העבר הפלילי שאינו מכביד, כאשר הדגש הוא על חלוף הזמן מאז ביצוע עבירת האלימות האחרונה, את הביצוע הספונטני, ללא כל תכנון, וכאמור - גם את ההגבלה של התביעה את עצמה, שלהשקפתי לפחות אינה עולה בקנה אחד עם עתירתה היום לעונש, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

א. מאסר בפועל למשך 6 חודשים, אשר ירוצה בעבודות שירות בהתאם לחו"ד הממונה מיום 22.12.15, כאשר תחילת ביצוע העבודות ביום 11.2.16.

הזהרתי את הנאשם כי אי ביצוע עבודות השירות כדת וכדין, כדבעי, עלול לגרום לענישתו באורח חלופי, והפעם - מאחורי סורג וברית.

ב. מאסר למשך 6 חודשים, אולם הנאשם לא ישא בעונש זה אלא אם תוך 36 חוד' מהיום יעבור עבירות של אלימות נגד הגוף (הפניתי תשומת לב הסנגור והנאשם עצמו, כי למעשה 36 החודשים מתחילים להיספר לאחר גמר ביצוע עבודות השירות).

ג. מאסר למשך חודשיים, אולם הנאשם לא ישא בעונש זה אלא אם תוך 36 חוד' מהיום (ראו ההערה לעיל) - יעבור עבירה של הפרת הוראה חוקית.

ד. פיצוי למתלונן עד תביעה מספר 1, בסך 5000 ₪, אשר ישולם ב- 10 תשלומים שווים, החל מיום 1.10.16 וכל ראשון לחודש לאחריו (לבקשת ההגנה ונוכח הטענה של הנאשם כי הוא משתכר 4000 ₪ בחודש בלבד, אני מורה על תחילת הפיצוי לאחר גמר עבודות השירות).

ככל שקיימת הפקדה/הפקדות בתיק, זה או המצורף - הפקדה זו תועבר אל המתלונן כבר עתה, ותקוזז מהתשלום של הפיצוי.

ה. בנסיבות הענין ונוכח עובדות השירות הארוכות אינני מטיל קנס על הנאשם, אולם הוא יחתום על התחייבות בסך 2000 ₪ שלא לעבור עבירות אלימות (נגד הגוף או איומים) או הפרת הוראה חוקית למשך 36 חוד' מהיום ; יסרב לחתום - יאסר למשך 10 ימים, מאחורי סורג וברית.

מכיון שעבודות השירות מתחילות רק בפברואר שנה הבאה, נותן הדבר זמן לתביעה להרהר בענין גזר הדין.

המזכירות תשלח העתק גז"ד לממונה על עבודות השירות, בתודה ולשם הפעלת גז"ד.

בשולי גזר הדין, אם הדבר לא ברור, ארשה לעצמי להפנות בקשה צנועה אל התביעה: רוצים לשלוח נאשם אל מאחורי סורג ובריח? נא לא להגביל את העונש ל6 חודשי מאסר בפועל. זה מבלבל מאוד.

זכות ערעור לביהמ"ש המחוזי תוך 45 יום.

ניתנה והודעה היום י"ז טבת תשע"ו, 29/12/2015 במעמד הנוכחים.

שמאי בקר , שופט